

- Den Italienske Republik tilpligtes at betale Kommissionen et engangsbeløb, som fastsættes ved at multiplicere et dagligt beløb på 28 089,6 EUR med antallet af dage for overtrædelsens forløb fra afsigelsen af dommen i sag C-135/05, indtil den dag, hvor der afsiges dom i den foreliggende sag.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Hvad angår tilsidesættelsen af artikel 4, 8 og 9 i direktiv 75/442/EØF, som ændret ved direktiv 91/156/EØF, og artikel 2, stk. 1, i direktiv 91/689/EØF om farligt affald findes der ifølge de oplysninger, som er afgivet af de italienske myndigheder, mindst 218 ulovlige lossepladser i Italien fordelt i samtlige italienske regioner. Eftersom disse 218 lossepladser er ulovlige, overholder de ikke de ovennævnte bestemmelser.

Hvad angår tilsidesættelsen af artikel 14, litra a)-c), i direktiv 1999/31/EF om deponering af affald findes der ifølge de oplysninger, som er afgivet af de italienske myndigheder, fem deponeringsanlæg for hvilke der ikke er forelagt en overgangsplan, eller som ikke er godkendt, og som på trods heraf ikke er blevet lukket af de kompetente myndigheder i strid med ovenstående bestemmelser.

Den foreslåede straf (dagbøde og et engangsbeløb) er afpasset efter overtrædelsens grovhed og varighed under hensyntagen til nødvendigheden af at sikre en tilstrækkelig afskrækkende virkning.

(¹) Rådets direktiv 75/442/EØF af 15.7.1975 om affald, EFT L 194, s. 39.

(²) Rådets direktiv 91/156/EØF af 18.3.1991 om ændring af direktiv 75/442/EØF om affald, EFT L 78, s. 32.

(³) Rådets direktiv 91/689/EØF af 12.12.1991 om farligt affald, EFT L 377, s. 20.

(⁴) Rådets direktiv 1999/31/EF af 26.4.1999 om deponering af affald, EFT L 182, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italien) den 18. april 2013 — Cruciano Siragusa mod Regione Sicilia-Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

(Sag C-206/13)

(2013/C 207/17)

Processprog: *italinesk*

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Cruciano Siragusa

Sagsøgt: Regione Sicilia- Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og proportionalitetsprincippet som generelt princip i EU-retten til hinder for anvendelsen af en national lovgivning, der, som det er tilfældet i artikel 167, stk. 4, litra a), i lovebekendtgørelse nr. 42 fra 2004, indebærer udelukkelse af muligheden for at udstede landskabstilladelser i form af en legalisering af enhver form for arbejder udført af mennesker, som resulterer i en forøgelse af flader og volumener, uanset om det konkret er konstateret, om disse arbejder er forenelige med det pågældende områdes landskabsmæssige værdier?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Italien) den 15. april 2013 — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato mod Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti og Ministero dello Sviluppo Economico

(Sag C-208/13)

(2013/C 207/18)

Processprog: *italiensk*

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Sagsøgt: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti og Ministero dello Sviluppo Economico

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en national lovgivning, der fastsætter mindstedrifts-omkostninger inden for vejtransportsektoren, og som indebærer udefrakommende fastsættelse af en bestanddel af vederlaget for tjenesteydelsen og derfor for den aftalte pris, forenelig, og i givet fald hvilket omfang, med beskyttelsen af den frie konkurrence, virksomhedernes frie bevægelighed, etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser (i henhold til artikel 4, stk. 3, TEU, artikel 101 TEUF, samt artikel 4, 56 og 96 TEUF)?

- 2) Kan begrænsninger i de nævnte principper være begrundet, og i givet fald på hvilke betingelser, med henvisning til den almene interesse i at opretholde færdselssikkerheden, og kan dette formål ud fra denne funktionelle betragtning begrunde fastsættelsen af mindstedriftsomkostninger, således som det følger af den ordning, der er indført ved artikel 83a i lov nr. 112/2008 med senere ændringer og tilføjelser?
- 3) Kan fastsættelsen af mindstedriftsomkostningerne ud fra den nævnte betragtning overlades i første række til frivillige overenskomster mellem de pågældende aktører i sektoren, og i anden række til organer, der efter deres sammensætning er karakteriseret ved en stærk repræsentation af de private økonomiske aktører i sektoren, når der ikke på forhånd er fastsat kriterier i lovgivningen?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 19. april 2013 — František Ryneš mod Úřad pro ochranu osobních údajů

(Sag C-212/13)

(2013/C 207/19)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Sagsøger: František Ryneš

Sagsøgt: Úřad pro ochranu osobních údajů

Præjudicielt spørgsmål

Kan anvendelsen af et kamerasystem, som er installeret i en familiebolig med henblik på at beskytte dets ejeres ejendom, sundhed og liv, kvalificeres som behandling af personoplysninger, »som foretages af en fysisk person med henblik på udøvelse af rent personlige eller familiemæssige aktiviteter« som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i direktiv 95/46/EF⁽¹⁾, selv om et sådant system også overvåger et offentligt rum?

⁽¹⁾ EFT 1995 L 281, s. 31.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 23. april 2013 — Impresa Pizzarotti & C. Spa mod Comune di Bari

(Sag C-213/13)

(2013/C 207/20)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Impresa Pizzarotti & C. Spa

Sagsøgt: Comune di Bari

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan den kontrakt, som påtænkes indgået, om leje af fremtidig fast ejendom, herunder i den sidst foreslåede form af en skriftlig forpligtelse til at leje, sidestilles med en offentlig bygge- og anlægskontrakt, om end med bestemte særtræk, som kendetegner en lejekontrakt, således at den ikke henhører under de kontrakter, som i henhold til artikel 16 i direktiv 2004/18/EF⁽¹⁾ ikke er underlagt bestemmelserne om offentlige kontrakter?
- 2) Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende, kan de nationale domstole, og navnlig den forelæggende ret, da betragte en eventuel dom i sagen — jf. redegørelsen — som værende uden virkning, for så vidt som den har tilladt den fortsatte eksistens af en retlig situation, som er i strid med fællesskabsbestemmelserne om offentlige kontrakter, og er det således muligt at fuldbyrde en dom, som er i strid med fællesskabsretten?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv Nr. 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 1149).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Trento (Italien) den 25. april 2013 — Teresa Mascellani mod Ministero della Giustizia

(Sag C-221/13)

(2013/C 207/21)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Trento

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Teresa Mascellani

Sagsøgt: Ministero della Giustizia

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal § 5, stk. 2, i aftalen, der iværksættes ved direktiv 97/81/EF⁽¹⁾ (hvor følgende bestemmes: »En arbejdstagers afvisning af at blive overført fra fuldtids- til deltidsarbejde eller omvendt bør ikke i sig selv repræsentere en gyldig